

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus eloquentissimus facundissimusq[ue] vti obmutuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

lum, ita mihi est remissus. Videtis enim quia nihil dignum morte actum est illi. Emendatum ergo illum dimittam.

Iesus eloquentissimus facundissimusq; uti obmutuit.

Iam tertius articulus occurrit elicendus: Eloquentia facundissima obmutuit. Obmutuit, inquam, non ex infirmitate, sed ex voluntate. Christum se exhibuisse facundissimum ac eloquentissimum, non credo aliquem hanc de re posse dubitare. Quid enim in Christo non erat (quicquid gratiarum, virtutis aut laudis fuit) excellentissimum? Neesse erat igitur, in hac gratia eum esse præstantem, qui in omnibus erat singularis. De eius singulari eloquentia atque loquendi virtute est illud apud Euangelistam, quod principes, pharisæi & huiusmodi genus hominum, miserunt qui comprehenderent Iesum, & adducerent eum ad se. Qui vbi ad illum venissent, & audissent illum loqui, nihil efficientes, nihil potentes, infecto negotio redierunt. Interrogati quare non adduxissent Iesum: Nunquam, inquit, *auduimus hominem sic loquentem. quomodo iste loquitur*, indicantes ipsum non solum verba sonare, sed in verbis vim quoq; & virtutem committere, cui nemo contra eius voluntatem posset contradicere siue contraire. Propterea lætabantur etiam turbæ, quia loquebatur Iesus docens sicut potestatem habens, & non sicut scribæ & pharisæi. Hic tamen qui erat tam facundus, ut eloquentiæ ipsius nemo esset qui posset resistere, iam vbi maximè alijs hominibus incumbit loqui ut se liberent, ipse obmutuit, sustinens tanquam esset reus, impiorum accusationes omnes. Nam vbi (quemadmodum dixi) Pilatus animum suum exposuerat Iudæis, Iesum emendatum velle dimittere, exaggerabant & colligebant accusationes plures, quas nunquam inuenire poterant. Cõperunt igitur eum accusare in multis. Itaque cum accusaretur Iesus à principibus sacerdotum & senioribus, nihil respondit. Pilatus autem rursum interrogauit eum, dicens: *Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? Non respondes quicquam? vide in quantis te accusant.* Iesus autem non respondit ad vllum verbum, ita ut miraretur præses Pilatus vehementer, sciens Iesum virum prudentem & vehementer eloquentem, qui paucis verbis omnes contra se factas potuisset allegationes dissoluere, accusantesq; omnes confutare, mutos ac elingues facere. Hoc enim Pilatus admodum desiderauit, ut Christus innocens suos aduersarios confutaret. Verùm hæc hora erat Christo à Patre data, qua pati, non se defendere, & debuit & voluit. Ided fuit ut omnia aduersum se tam mendacia quam accusationes iniquæ præualerent.

Partis alterius Argumenti explicatio.

Eloquentia Christi singularis.

Ioan. 7.

Matth. 7.
Marc. 1.

Matth. 27.

Silëtij Christi coram Pilato causa qua.

Precatio pro humilitatis & patientiæ Iesu imitatione.

Iesu misericordissime, qui nos verbo nec minus exemplo erudisti ad humilitatem & mansuetudinem, qui patientiam (ut alias omnes virtutes) in temetipso docuisti, da nobis humilitatis ac patientiæ tuæ vestigia seruentissimo studio imitari, & à nulla tentatione, à nullaq; pusillanimitate superari, qui es benedictus in æternum, Amen.